WILLIBRORDZONDAG
zondag 8 november 2020

32e zondag jaar A
Wijsh. 6,12-16
Ps. 63
1 Tess. 4,13-18
Mt. 25,1-13

Samen de Heer tegemoet

Preekschets

Een bruiloft is en blijft een groots gebeuren met rituelen en gebruiken. Er wordt niets aan het toeval overgelaten. De grote dag is vaak van minuut tot minuut beschreven in een draaiboek. 't Lijkt soms wel net een militaire operatie. Een goed geoliede machine heeft het evenement voorbereid. Niet alleen het bruidspaar zelf, maar ook een ceremoniemeester, bruidspersoneel en soms zelfs een wedding planner. Op de 'grote dag van je leven' mag natuurlijk niets misgaan. Het zal een stralende dag worden waarbij het bruidspaar samen de toekomst tegemoet gaat.

In Jezus' tijd is een bruiloft ook een grootse gebeurtenis, een feest van meerdere dagen zelfs met verschillende belangrijke momenten. Het is een feest van twee families, die door deze verbintenis het leven en de toekomst vieren. En wat zou het vreselijk zijn als dan, ik zeg maar iets, de wijn op raakt (vgl. Joh. 21,1-11). Hoogtepunt van de huwelijksceremonie is het moment dat de bruidegom de bruid meenam naar zijn ouderlijk huis. Dan begon het grote bruiloftsfeest. Het bruidspaar werd feestelijk opgewacht door bruidsmeisjes. Maar hoe laat het feest begon was nooit helemaal bekend. Het kon al donker zijn. Dit hing onder meer af van de tijdsduur van de onderhandelingen tussen beide families, bijvoorbeeld over de bruidsschat. Daarom hebben bruidsmeisjes fakkels of lampen voor een feestelijke ontvangst.
En dat gegeven – uit het leven gegrepen – gebruikt Jezus in zijn gelijkenis, zijn verhaal over hoe het Rijk van God, hoe de hemelen, het hemelse, werkt. En Hij verhaalt over bruidsmeisjes die wachten op het bruidspaar om als ze arriveren te gaan feesten tot diep in de nacht. De ene groep heeft lampen met olie, de andere groep heeft te weinig of geen olie. En als het bruiloftsfeest begint gaan zij die licht kunnen verspreiden mee naar binnen; de anderen blijven achter in de duisternis.

De gelijkenis van de domme en verstandige bruidsmeisjes is velen bekend. In het verleden (tegenwoordig toch niet meer hopelijk) zullen er vast dominees en pastoors geweest zijn die wat betreft de domme bruidsmeisjes verwezen naar 'die anderen', naar de katholieken of de protestanten. Of als we terugkijken op dit jaar 2020 en hoe landen en leiders gereageerd hebben op de coronacrisis komt deze gelijkenis misschien ook in gedachten. Maar zei paus Franciscus bij die bijzondere *Urbi et Orbi*

midden in de coronacrisis eind maart op het lege Sint-Pietersplein niet: “We zitten allemaal in hetzelfde schuitje?” En zo is het.

Met dit verhaal wil Jezus zijn gehoor ervan doordringen dat wij allemaal genodigd zijn om ons voor te bereiden op de komst van het Rijk van God, het hemelse op aarde. We zijn allemaal die bruidsmeisjes die wachten op het bruiloftsfeest. De kern van deze gelijkenis is de vraag of wij waakzaam en alert zijn en hoe wij reageren áls het feest dan daar is, als de bruidegom komt. Zijn we er klaar voor? Bent u er klaar voor? Ben jij er klaar voor? Heb je olie in je lampje, om het in de woorden van de gelijkenis te zeggen. Of om andere woorden van Jezus te gebruiken: Hebben wij ons leven gebouwd op stevige rotsgrond of op drijfzand (vlg. Mt. 7,24-27)? En daarmee bedoelt Jezus: Hebben wij daden van naastenliefde om ons geloof te ondersteunen (vlg. Jac. 2,14-18) om daardoor te mogen deelnemen aan Gods Rijk? De apostel Jacobus zegt hetzelfde in zijn brief als Jezus in deze gelijkenis: is het geloof, op zichzelf genomen, zonder zich in daden te uiten, niet dood (Jac. 2,17) en blijft het dus in de duisternis? Juist: de olie, de daden van naastenliefde, zorgt voor de vlam van het geloof, dat er licht schijnt. En licht betekent leven en zicht op de toekomst. En alleen die bruidsmeisjes met de brandende lampen gaan naar het bruiloftsfeest. Geloof gevoed door daden geeft leven aan de kinderen van het Licht, aan de Kerk en de wereld. Geloof zonder deze noodzakelijke voedingsbodem blijft hangen in de duisternis van de nacht.

En minstens zo belangrijk: die olie kun je niet lenen! Dat wil zeggen, je kunt je niet roemen op andermans daden van geloof. Het gaat erom dat u, dat jij de naakten hebt gekleed, de zieken hebt verzorgd en de gevangenen hebt bezocht (vgl. Mt. 25,31-46), en niet een ander. Het gaat erom dat ieder zijn talenten heeft gebruikt (vlg. Mt. 25,14-30) door mensen te troosten met een hoopvolle boodschap (vgl. tweede lezing), en hoe je met wijsheid omgaat met medemensen in nood (vgl. eerste lezing). Het gaat erom dat jij in je leven je geloof in God handen en voeten hebt gegeven richting iedere medemens die je in je leven bent tegengekomen.

De bruidsmeisjes uit de gelijkenis hebben een belangrijke rol te vervullen in de huwelijksceremonie: waakzaam te zijn tot de bruidegom komt en de lamp brandend te houden. Die boodschap bracht Willibrord toen hij rondging in de Lage Landen om het licht van het geloof te verkondigen van God de Vader die hemel en aarde maakte, God de Zoon die voor onze redding gestorven en verrezen is en God de Geest die in ons leeft. Wij christenen van vandaag, volgers van Jezus en nageslacht van de heilige Willibrord, hebben nog steeds die belangrijke rol te vervullen. Ons geloof in een liefhebbende God en Jezus als de Redder van alle mensen uit te dragen in daden van liefde voor de schepping, voor de natuur, voor de mensen of voor de samenleving. Katholieken en protestanten, orthodoxen en anglicanen, pinkstergemeenschappen of andere denominaties, alle christenen zijn geroepen om gezamenlijk waakzaam te blijven voor de leefbaarheid van en in onze wereld van mens en dier op deze aarde. Zo houden wij het licht brandend.

Dat is onze gezamenlijke, christelijke, opdracht die Jezus ons geeft om het Rijk der hemelen een beetje meer zichtbaar te maken in onze tijd. En dat kunnen wij als kerk of kerkgemeenschap alleen maar bereiken – zelf én samen – door voldoende olie

voor de lamp te vergaren. Voor onszelf ontvangen wij in de eucharistie die wij vieren de kracht om de olie voor onze lampen te verzamelen, en door ons in de eucharistie met Christus te verenigen om in zijn naam het Rijk der hemelen een beetje meer gestalte te geven in onze tijd. Zodat wij als de bruidegom in aantocht is samen de Heer tegemoet kunnen gaan. De coronacrisis van dit jaar heeft ons zeker geleerd dat alleen samen we het kunnen doen!

Amen.

Voorbede

Inleiding:
Voorzien van licht, bekleed met geloof, dat gestoeld mag zijn op naastenliefde, gaan wij de Heer tegemoet, met onze gebeden, gedachten en verlangens. Op voorspraak van de heilige Willibrord bidden wij tot onze God en Heer voor de kerk en wereld, voor onszelf en voor elkaar:

Lector (m/v)
Voor onszelf: dat wij elkaar durven te troosten met warme woorden van bemoediging, van geloof en hoop, maar vooral met een luisterend oor van begrip en erkenning van het verdriet om het gemis. Laat ons (zingen en) bidden.

Voor de kerken en geloofsgemeenschappen in Nederland: dat wij blijven zoeken naar wegen van eenheid door samen te bidden, samen te vieren, samen mensen in nood nabij te zijn als teken dat wij samen de Heer tegemoet gaan. Laat ons (zingen en) bidden.

Voor alle christenen: dat zij waakzaam zijn en de tekenen verstaan van het Rijk van God midden onder ons. Laat ons (zingen en) bidden.

Voor alle mensen in deze wereld: dat wij licht brengen waar duisternis is, hoop waar wanhoop heerst, liefde waar haat regeert, verzoening waar verwijdering is om zo volken, rassen, talen en landen te verenigen. Laat ons (zingen en) bidden.

Voor onze geloofsgemeenschap:
voor onze dopelingen: …
voor onze gehuwden of bruidsparen: …
voor onze zieken: …
voor onze jonge en oudere mensen
voor onze dierbare overledenen: …
Laat ons bidden.

Wij noemen de misintenties/gebedsintenties van deze viering: …

en voegen wij in een ogenblik van stilte toe wat ons persoonlijk bezig houdt:
moment van stilte
Laat ons (zingen en) bidden.

Slotgebed:
God, zijn wij waakzaam, staan wij paraat om de lichtpuntjes van uw liefdevolle en barmhartige aanwezigheid in deze wereld te zien, uw Rijk onder de mensen? Help ons hierbij, leer ons inzien dat het beter is samen de Heer tegemoet te gaan. Luister naar onze beden en naar wat speelt in de stilte van ons hart. Dat vragen wij U door Christus onze Heer. Amen.